

ציור של ורד נחמני

הארץ, סוכר עץ, 29.3.2004

קות באוויר

ציור של בן בן-דוד

למשל רמויות בשלולית דם. ורד נחמני מציגה את "תת ההכרה נפתחת כמו מניפה": עבודה גדולה, שאפתנית ומוצלחת מאוד. הכותרת מתייחסת לשירה של יונה וולך, משורת שהציעה תפישה אלטרנטיבית לתפישת הנשיות המקובלת. נחמני הצמידה את הכותרת לעבודה שמתמשת דווקא בצר רות ונוסחאות מסורתיות של נשיות, ומנסה לעמת ביניהן. התוצאה אינה ברורה לחלוטין, אך יפה מאוד.

בחמישה פגלים מוארכים מעץ אנו עוקבים אחר דמות נשית הערי ברת מעמידה לכריעה על שטיח עם לבני לגו, ומספקת אמירה על התפקיד האמהי של האשה. בכל פגל משתנה העץ, נציג טבע אוניוורסלי, שנראה ליד הדמות הנשית. נחמני מתייחסת כאן למסורת של הסימבוליות והאר-נובו האירופי, שהשתמשה בנשים לעיסוק בעונות השנה ובמעגל החיים, אף שהיא עוקבת כאן אחרי תנועה ספציפית, אישית ומוגבלת מאוד.

עוד בולטות העבודות הרישור מיות של שי צורים והציורים הרומנטיים של אופיר דור, שמתייחסות לזיכרון ואל אמת

ציור של סוזאנה גרינג

קונצרט / חגי היטרון

רביעיית "אביב" מוננת היידן, קופיטמן ושוברט

שוברט שכמעט שכח

התמודדו בצורה מעוררת כבוד עם הבעיות של המוסיקה האל-מותית. כצפוי, הקשיים היו ניכרים בפרק הראשון, במישור הריתמי, בשל המעברים מקטע

אוהביו הנאמנים של שוברט קיבלו שלשום סוף סוף חוויה שציפו לה זמן רב: ביצוע חי של אחד ההישגים הכי גדולים שלו, והוא הרביעייה בטולימו'ור אופ' 161

בה לראש שאופ' 61 של חברי לה בכיכוב גם הם